

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/198/2016
Identifikačné číslo spisu:	2207214407
Dátum vydania rozhodnutia:	10.05.2018
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2207214407.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Mgr. Dušana Čima a sudcov JUDr. Jany Bajánkovej a JUDr. Ľubora Šeba, v spore žalobkyne H. Z., trvale bytom v R., W. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Ervinom Erdélyim, advokátom v Nových Zámkoch, P. Blahu 7/A, proti žalovanému N. B. S., L., trvale bytom v J. U., G. XXXX/XX, zastúpenému splnomocnenkyňou SKLEGAL s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mostová 2, o 18.256,65 eur a vrátenie predmetu kúpy, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 6C/375/2007, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 18. marca 2015 sp. zn. 11Co/431/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej tiež len „súd prvej inštancie alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 25. júna 2013 č. k. 6C/375/2007 - 228 žalobe v celom rozsahu vyhovel, keď uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 18.256,65 eur a zároveň žalobkyni uložil povinnosť vydať žalovanému osobné motorové vozidlo značky Mercedes Benz, EČV: DS XXXCI, t. č. NZ XXXCO, P.: A a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a rozhodnutie o trovách konania odložil na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Mal za to, že žalobkyňa odstúpila od kúpnej zmluvy z 13. apríla 2007 platne a oprávnene, keďže výsledkami vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že predmetné motorové vozidlo nemá vlastnosti, ktoré si kupujúca vymienila a o ktorých ju predávajúci ubezpečil (vozidlo nemalo mať žiadne vady a nemalo byť havarované). Žalovaný mal povinnosť kupujúcu pri uzavretí kúpnej zmluvy upozorniť na skutočnosť, že vozidlo bolo opravované po rozsiahlej havárii, keď zistené skutočnosti nezodpovedali údajom uvádzaným v kúpnej zmluve.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie len „nižšie súdy“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 18. marca 2015 sp. zn. 11Co/431/2013 rozsudok súdu

prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol, nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie nepovažoval za vecne správny. Pri posudzovaní dôvodnosti žaloby dospel k opačným záverom ako prvoinštančný súd a to konkrétne pri posúdení ním platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy (či toto bolo žalovanému doručené) a či vady uvedené v liste o odstúpení od zmluvy sú spôsobilé privodiť odstúpenie od zmluvy. Odvolací súd sa oprel aj o svoje skoršie rozhodnutie v tejto veci, a to uznesenie z 31. januára 2012 sp. zn. 11Co/80/2011, ktorým zrušil prvý (taktiež žalobe vyhovujúci) rozsudok prvoinštančného súdu, vydaný v tejto veci (rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda z 25. novembra 2011 č. k. 6C/375/2007 - 158), v ktorom sa súd prvej inštancie okrem iného nedostatočne vysporiadal s námietkou žalovaného o neunesení dôkazného bremena žalobkyňou, spočívajúceho v preukázaní doručenia odstúpenia žalobkyne od kúpnej zmluvy žalovanému (keď súd nepovažoval za dostatočný dôkaz výpis odoslanej pošty advokáta). Súd prvej inštancie po vrátení mu veci na ďalšie rozhodnutie doplnil dokazovanie výsluchom svedkyne X., ktorá zásielku s odstúpením od zmluvy odovzdávala na obyčajnú poštovú prepravu (tzn. nie doporučené). Vykonaný výsluch spolu s tvrdením žalovaného, ktorý doručenie mu odstúpenia od zmluvy popieral, potvrdil neunesenie dôkazného bremena v časti doručenia odstúpenia od zmluvy do dispozičnej sféry žalovaného. Odvolací súd sa zaoberal tiež posúdením dôvodov odstúpenia od zmluvy žalobkyňou, teda či ňou uvádzané vady predmetu kúpy sú vôbec schopné privodiť platné odstúpenie od zmluvy (pokiaľ by toto bolo riadne doručené). Išlo tu o otázku neupotrebitelnosti predmetu kúpy a po vyhodnotení vykonaného dokazovania podľa odvolacieho súdu bolo treba mať za to, že u odstúpením vytýkaných vád vozidla (nadmerné opotrebovanie predných pneumatík, vytekanie oleja z motora a jeho neprimeraná spotreba, porušenie airbagov a manipulácia s nimi, v servisnej knihe sú uvádzané opravy v neautorizovanom servise a o týchto nedostatkoch nebola kupujúca - žalobkyňa pri kúpe informovaná) bolo aj so zreteľom na znalecký posudok preukázané, že tieto vady sú odstrániteľné a nerobia vec neupotrebitelnou. Žalobkyňa mala vedomosť o skutočnosti, že sa jedná o vozidlo jazdené a sama najazdila v priebehu 5 mesiacov od 10.000 km do 30.000 km. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ani ohľadom svojho tvrdenia, že si vymienila vozidlo bezpečné za účelom cestovania na dlhšie trasy, rovnako ako nebolo preukázané, že by vozidlo v čase kúpy nebolo bezpečné.

3. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil (?) a sám vo veci rozhodol podľa § 243b ods. 2 vety druhej O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) tak, že rozsudkom napadnuté rozhodnutie podľa § 243b ods. 4 O. s. p. zmení. Zotrvávala na tom, že nemala záujem o kúpu havarovaného vozidla. Žalovaný ju uviedol pri kúpe do omylu, keďže aj zo znaleckého posudku vyplýva, že vozidlo vykazovalo nedostatky, ktoré nemohli byť spôsobené žalobkyňou (ide o stav tachometra, ktorý nezodpovedá stavu vozidla, vozidlo bolo lakované do pôvodného odtieňa po dopravnej nehode všetkých častí karosérie, menené boli zadné blatníky i dvere ľavej strany, opravované stĺpiky strechy, strecha, vozidlo bolo opravené neodborne - s veľkou vrstvou tmelenia a sú tu i korodujúce spoje po oprave a menené diely karosérie, či poškodené sklo prístrojovej dosky). Napokon havarovaný stav vozidla potvrdzuje aj predchádzajúca kúpna zmluva medzi žalovaným ako kupujúcim a pôvodným predávajúcim, ktorí do zmluvy uviedli, že vozidlo nie je v bezpečnom stave z hľadiska prevádzky a premávky (havarované vozidlo). Dovolateľka nesúhlasila s odvolacím súdom v časti posúdenia ním spôsobu doručenia zásielky obsahujúcej odstúpenie od zmluvy, keďže prvoinštančný súd mal za to, že nie je právne významné, či sa zásielka s odstúpením dostala do osobnej sféry adresáta (žalovaného), ak je možné predpokladať, že pokiaľ sa nevrátila odosielateľovi, bola vložená do poštovej schránky žalovaného, ktorý nadobudol možnosť sa s ňou oboznámiť a je ju možné preto považovať za doručenú. Dovolateľka namieta, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom a bolo porušené jej právo na prerokovanie veci v jej prítomnosti, keď jej odvolací súd odobral dispozičné právo nakladať so žalobným návrhom tým, že pojednával vec v jej neprítomnosti (právny zástupca žalobkyne ospravedlnil svoju neúčast' na plánovanom pojednávaní, následne mu bolo doručené oznámenie o zrušení alebo odročení pojednávania, avšak aj napriek tomu sa pojednávanie konalo) a odoprel jej tak možnosť vyjadriť sa k výpovedi žalovaného, resp. poskytnúť aspoň písomne záverečnú reč. Dovolateľka má za to, že odvolací súd sa nedostatočne vysporiadal s vykonaným dokazovaním ohľadne vlastností vozidla, ktoré si vymienila a navyše nesprávne vyhodnotil zákonné ustanovenia o odstúpení zmluvy.

4. Žalovaný navrhol dovolanie zamietnuť (?) ako neprípustné. Dôvod odňatia možnosti konať pred súdom neúčastou žalobkyne a jej právneho zástupcu na pojednávaní neobstojí, nakoľko kolízia bola právnomu zástupcovi žalobkyne známa v dostatočnom časovom predstihu, aby si prípadne zabezpečil zastúpenie na pojednávaní koncipientom (kolízia pojednávaní nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie vytýčeného pojednávania - porovnaj III. ÚS 94/2005, R 41/2002, príp. 1Cdo 100/2011). Skutočnosť, že odvolací súd mal doručiť právnomu zástupcovi dovolateľky oznámenie o zrušení pojednávania považuje žalovaný za výmysel a ostatné dôvody dovolania za zavádzajúce.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., dnes už i v znení zákona č. 87/2017 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie tu bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základného princípu C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj ďalšieho základného princípu o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 240 ods. 1 O. s. p.) naň oprávnenou osobou, riadne zastúpenou (do 30. júna 2016 vrátane § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., od 1. júla 2016 § 429 ods. 1 C. s. p.) preskúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C. s. p.) dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

7. Dovolací súd je podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. viazaný rozsahom dovolania a uplatneným dovolacím dôvodom; z úradnej povinnosti skúma iba vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p., a iné vady konania len vtedy, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

8. Dovolanie je tu prípustné podľa § 238 ods. 1 O. s. p., t. j. preto, že smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým tento zmenil rozsudok súdu prvej inštancie (skôr prvého stupňa).

9. Dovolací súd nezistil žiadne vady rozhodnutia v zmysle § 237 O. s. p., ktoré by mali za následok zrušenie dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v tejto veci.

10. K námietke dovolateľky o odňatí jej možnosti konať pred súdom (v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), ku ktorému malo dôjsť tým, že odvolací súd vec rozhodol na pojednávaní bez jej účasti, resp. bez účasti jej právneho zástupcu je potrebné uviesť len toľko, že právo účastníka (teraz už strany), aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti (zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky - ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) nemožno chápať tak, že by súd nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti strany, ale tak, že súd je povinný strane poskytnúť priestor na uplatnenie tohto práva. Uvedená požiadavka bola v čase prebiehajúceho odvolacieho konania vo veci neskôr urobenej predmetom konania dovolacieho vyjadrená hlavne v ustanovení § 115 ods. 2 O. s. p., ktoré súdu ukládalo povinnosť predvolať účastníkov na pojednávanie tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (v súčasnosti obdobne v § 183 C. s. p. s doplnením špeciálnej situácie, keď advokát preukáže o záujme strany na osobnom zastúpení advokátom, a teda nemožnosti spravodlivej požiadavky, aby sa na pojednávaní nechala strana alebo jej zástupca zastúpiť ďalšou osobou). Využiť príležitosť účasti na pojednávaní a vyjadriť sa k veci je právom strany (nie jej povinnosťou) a v prípade, ak jej v tom bráni

určitá prekážka, môže požiadať súd o odročenie pojednávania s uvedením dôvodov, pre ktoré tak žiada. Ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p. súdu umožňovalo prejednať vec aj v neprítomnosti takéhoto účastníka/strany, ktorý - hoci riadne predvolaný - sa nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Z tohto predpokladu vychádzalo aj ustanovenie § 119 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého sa pojednávanie mohlo odročiť len z dôležitých dôvodov.

11. Právny zástupca dovolateľky síce ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu kolízie s iným pojednávaním, tento dôvod však vyhodnotil odvolací súd za nedostatočne dôležitý na odročenie pojednávania, keďže právny zástupca mal možnosť zvoliť si za seba zastúpenie. Ustanovenie § 119 O. s. p. okrem toho upravovalo podmienky odročenia pojednávania, po ktorých splnení mal súd len možnosť odročiť pojednávanie, čiže takýto postup nebol obligatórny (povinný) a jeho neuplatnenie preto nemohlo založiť odňatie práva (možnosti konať pred súdom), pokiaľ takto pri vedomosti neskoršieho dovolateľa o možnosti uskutočnenia pojednávania aj bez jeho účasti ostala nevyužitou možnosť žalobkyne z prejednávanej veci vyjadriť sa k veci, či predniesť záverečnú reč.

12. Podľa § 597 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej aj „O. z.“) ak dodatočne vyjde najavo vada, na ktorú predávajúci kupujúceho neupozornil, má kupujúci právo na primeranú zľavu z dojednanej ceny zodpovedajúcu povahe a rozsahu vady; ak ide o vadu, ktorá robí vec neupotrebitelnou, má tiež právo od zmluvy odstúpiť (odsek 1). Právo odstúpiť od zmluvy má kupujúci aj vtedy, ak ho predávajúci ubezpečil, že vec má určité vlastnosti, najmä vlastnosti vymienené kupujúcim, alebo že nemá žiadne vady, a toto ubezpečenie sa ukáže nepravdivým (odsek 2).

13. Podľa § 599 ods. 1 O. z. vady musí kupujúci uplatniť u predávajúceho bez zbytočného odkladu. Práva zo zodpovednosti za vady sa môže kupujúci domáhať na súde, len ak vady vytkol najneskôr do 24 mesiacov od prevzatia veci.

14. Vzhľadom na dovolateľkou namietané nesprávne právne posúdenie a skutkové vyhodnotenie odstúpenia od zmluvy zo strany odvolacieho súdu rozhodujúcim bolo primárne zaoberanie sa spôsobom jej odstúpenia od zmluvy. Kúpna zmluva so žalovaným bola uzavretá písomne, riadne a platne (opak nikto netvrdil ani nepreukázal). Na odstúpenie od takejto platnej zmluvy zákon vyžaduje, aby kupujúci u predávajúceho vady včas uplatnil a aby takémuto uplatneniu zodpovedal aj samotný odstupovací prejav (vyjadrujúci buď jediný do úvahy prichádzajúci následok existencie vád alebo tú z viacerých právom ponúkaných možností, pre ktorú sa kupujúci rozhodol). Uplatnenie vád je právny úkon adresovaný predávajúcemu za účelom zvrátenia účinkov uzavretej kúpnej zmluvy a obnovenia stavu vecí existujúceho tu pred kúpou, k čomu má v situáciách druhovo totožných s tou v prejednávanej veci dôjsť faktickým vrátením predmetu kúpy predávajúcemu so súčasným vrátením kúpnej ceny kupujúcemu (tu kupujúcej). V prípade, že ide o písomný právny úkon kúpy, i na odstúpenie zákon vyžaduje rovnakú formu (podľa § 40 ods. 2 O. z. písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne). Uplatnenie vád sa potom musí udiť spôsobom dostatočne zabezpečujúcim presvedčenie oboch strán vzťahu o tom, že sa dostane do sféry protistrany (tak, aby nebolo možné toto uplatnenie spochybniť). Dôkazné bremeno preukázania riadneho odstúpenia od zmluvy je pritom na pleciach odstupujúcej strany. Aby mohol nastať následok takého právneho úkonu, musí byť uplatnenie vád jednou stranou vzťahu u tej druhej nevyvrátiteľné.

15. K takémuto následku však v prejednávanej veci preukázateľne nedošlo a je preto potrebné súhlasiť s odvolacím súdom v tom, že prosté odoslanie zásielky poštovou prepravou nemožno z pohľadu preukázania jej príchodu do dispozičnej sféry toho, komu bola zásielka určená, považovať za dostatočné (pričom v prejednávanej veci okrem dôkazu o doručení zásielky chýbal i preukaz jej odoslania, keďže výpis odoslanej pošty advokáta ako osobná evidencia odosielaných zásielok v tomto prípade na preukázanie právne významnej skutočnosti nestačí). Ak takto absentovalo preukázanie už dôjdenia prejavu vôle žalobkyne ukončiť jej zmluvný vzťah so žalovaným odstúpením od zmluvy, práve to zakladalo primárny dôvod bezzákladnosti žaloby. Úspešne požadovať vzájomné vrátenie si plnení zo zmluvy zaniknutej odstúpením od nej možno totiž len vtedy, ak je preukázaným samotné odstúpenie a to, že bolo platným; to sa ale v prejednávanej veci preukázať spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti

nepodarilo. Za takejto situácie bolo už zaoberanie sa existenciou dôvodov oprávňujúcich žalobkyňu (ako kupujúcu) pristúpiť k odstúpeniu od zmluvy zbytočným.

16. Napriek práve uvedenému však k argumentom dovolateľky o jej uvedení predávajúcim do omylu možno uviesť, že pri podpise kúpnej zmluvy bol technický stav vozidla dovolateľke známy a bola upovedomená aj o skutočnosti, že vozidlo bolo používané, opravované a musí byť úmerne opotrebené. Kupujúca sa o technickom stave vozidla presvedčila opakovanými ohliadkami pred kúpou vozidla, uskutočnenými navyše za prítomnosti osôb problematiky znalých, ktoré si na tento účel zabezpečila. Technický stav vozidla vzala teda na vedomie. Neupotrebitelnosťou veci sa rozumie situácia, ak ide o neodstrániteľnú a trvalú vadu, pre ktorú vec nemožno používať dohodnutým alebo obvyklým spôsobom. Nesmie ísť len o prechodnú neupotrebitelnosť, ktorú možno odstrániť opravou veci a v ktorom prípade má kupujúci právo na primeranú zľavu z dojednanej ceny, zodpovedajúcu povahe a rozsahu vady. Výsledky vykonaného dokazovania nepodporili tvrdenie, podľa ktorého by vozidlo predstavujúce predmet kúpy v prejednávanej veci malo vykazovať znaky neupotrebitelnosti. Žalobkyňou namietané zistenia a závady na vozidle sa vyskytli v priebehu užívania a aj zo záverov znalca vyplynulo, že ide o vady opraviteľné. Vymienenie si parametra bezpečnosti vozidla pri kúpe potom nie je možné v priamom zmysle stotožniť so zámerom dovolateľky zakúpiť len také motorové vozidlo, ktoré v minulosti neprešlo žiadnou nehodou, nakoľko aj vozidlo po nehode môže byť vozidlom bezpečným (čo napokon bolo v priebehu konania zistené aj zo znaleckého posudku). Sama skutočnosť, že v predchádzajúcej kúpnej zmluve (tej, na základe ktorej nadobudol vozidlo žalovaný) vozidlo nevykazovalo znaky bezpečnosti pre manipuláciu s ním v cestnej premávke, nesvedčí dovolateľke na podporu jej argumentov o nebezpečnosti vozidla, pretože toto bolo predchádzajúcim majiteľom opravené a znakom jeho spôsobilosti na používanie v cestnej premávke bolo absolvovanie príslušných kontrol slúžiacich overeniu takejto spôsobilosti. Dovolaťka bola o vykonaných opravách informovaná, preto za vady ďalej vzniknuté v súvislosti s užívaním vozidla predávajúci nezodpovedá. V zmysle § 49a O. z. je pritom právny úkon neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť; právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne a omyl v pohnutí nerobí právny úkon neplatným. Odhliadnuc od toho, že v celom konaní pred nižšími súdmi argument o uvedení žalobkyne žalovaným do omylu a o prípadnej neplatnosti zmluvy z tohto dôvodu nezaznel (celá argumentácia bola naopak vystavaná na platnosti zmluvy a rovnako platnom odstúpení od nej), nešlo z ničoho vyvodit' ani to, že predávajúci kupujúcu uviedol do omylu.

17. V prejednávanej veci preto ani podľa dovolacieho súdu nejstvoval podklad pre iný záver než ten, že žalobkyňa dostatočne (spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti) nepreukázala uplatnenie väd na motorovom vozidle u predávajúceho, ako ani nárok z týchto väd. Na základe uvedeného preto dovolací súd musel dospieť k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním žalobkyne netrpí vadami spôsobujúcimi nutnosť zrušenia takého rozhodnutia, a to ani po vyhodnotení argumentov namietajúcich odňatie žalobkyňi možnosti konať pred súdom, či nesprávne skutkové a právne posúdenie veci. Dovolaním napadnutý rozsudok preto bolo treba považovať za správny a dovolanie žalobkyne voči takémuto rozhodnutiu logicky za nedôvodné. Dovolací súd preto podľa § 448 a § 451 ods. 1 C. s. p. dovolanie zamietol.

18. V takto skončenom dovolacom konaní bol úspešným žalovaný, ktorému vzniklo právo na náhradu v ňom účelne vynaložených trov (§ 438 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 251 a § 255 ods. 1 rovnakého zákona). Dovolací súd potom v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 C. s. p. rozhodol len o nároku na náhradu trov, samozrejme i s uložením povinnosti, na ktoré je povolaný len súd končiaci konanie (v tejto súv. por. najmä uznesenia najvyššieho súdu vo veciach sp. zn. 6 Cdo 222/2016 a 7 Cdo 123/2016), pričom určenie výšky prislúchajúcej náhrady a pri zastúpení advokátom i platobného miesta patrí (§ 262 ods. 2 a § 263 ods. 1 C. s. p.) súdu prvej inštancie.

19. Tento rozsudok prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.